

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om afgift af forlystelser, således som dette lovforslag er vedtaget ved tredje behandling i det høje folketing.

Efter den stærke udvikling, der har fundet sted på forlystelseslivets område, passer afgiftsreglerne i den nugældende forlystelsesafgiftslov af 1. april 1922 meget ofte ikke mere, og en gennemgribende revision af lovens bestemmelser er derfor fundet nødvendig. Synspunkterne med hensyn til, hvorledes de forskellige forlystelser afgiftsmæssigt bør placeres, ændrer sig i tidens løb. Dette har f. eks. medført, at koncerter, der efter 1922-loven var afgiftspligtige, ved en ændringslov af 12. juli 1946 blev gjort afgiftsfri. Den økonomiske udvikling kan føre med sig, at erhverv indenfor forlystelseslivet ikke længere kan bære den forlystelsesafgift, som efter de nuværende regler skal svares. Hensynet hertil har i høj grad været medvirkende til, at man nu foreslår teaterforestillinger gjort afgiftsfri, således som forholdet allerede er nu for koncerter vedkommende. Det er det samme hensyn, der har motiveret, at forlystelsesafgiften for væddeløb med totalisatorspil, der ved ændringsloven af 12. juli 1946 forhøjedes fra 40 pct. til 60 pct., nu foreslås ført tilbage til sin tidligere størrelse. Den ved samme ændringslov skete forhøjelse af forlystelsesafgiften for biografforestillinger fra 40 pct. til 60 pct. foreslås bibeholdt. Således som nærmere udviklet i bemærkningerne til lovforslagets § 6, findes der ikke tilstrækkeligt grundlag for ændring på dette punkt. Biograferne i de små kommuner har ofte vanskeligt ved at klare sig, men dette kan man hjælpe på, ved at der af priskontrolrådet gives disse biografer tilladelse til at forhøje deres billetpriser. Jeg skal herom henvise til det i folketingsudvalgets betænkning udtalte og skal tilføje, at jeg i folketinget i går erklærede mig indforstået med, at vi til efteråret må se på spørgsmålet om, hvordan biografteatrenes stilling er i forhold til afgiften. Dermed har jeg naturligvis lige så lidt som det høje ting bundet mig til noget standpunkt, men vi vil altså se til efteråret, om der foreligger nogen nødvendighed for en ændring i den ene eller den anden retning.

Efter de nugældende regler findes der tre afgiftssatser: 60 pct. 40 pct. og 20 pct., beregnet af netto-entreindtægten, d. v. s. billetprisen eksklusiv afgiften. Denne beregningsmåde må man tage i betragtning, hvis man ikke skal få et forkert indtryk af

afgiftens højde. Hvis man f. eks. giver 1 kr. 60 øre for en biografbillet, er netto-entreindtægten 1 kr., medens de 60 øre er afgiften. Regnet af billetprisen 1 kr. 60 øre udgør afgiften ikke 60 pct., men kun 37,5 pct. eller $\frac{3}{8}$ af billetprisen. På samme måde svarer 40 pct. og 20 pct. af netto-entreindtægten til henholdsvis $\frac{2}{7}$ og $\frac{1}{6}$ af billetprisen. I praksis benytter man ved indbetalingen af afgiften til de offentlige kasser altid brøkberegningen, og det foreslås, at man også i loven går over til denne beregningsmåde, medens man iøvrigt bibeholder de 3 afgiftssatser.

Efter de nærmere regler i lovforslaget om afgiften for de forskellige arter af forlystelser vil den laveste afgiftsklasse, nemlig $\frac{1}{6}$ af billetprisen, blive den dominerende afgiftsklasse, omend det afgiftsbeløb, der vil indkomme for de herunder faldende forlystelser, kun vil udgøre en mindre del af det samlede afgiftsprovenu, idet langt den største del af dette, ligesom tilfældet er nu, vil hidrøre fra biografforestillingerne.

Ligesom efter de nugældende regler skal efter lovforslaget afgiften tilfalde staten og den kommune, hvori forlystelsen har fundet sted, med $\frac{2}{3}$ til staten og $\frac{1}{3}$ til kommunen, bortset fra afgiften for biografforestillinger, der tilfalder staten med $\frac{3}{4}$ og kommunen med $\frac{1}{4}$.

Under lovforslagets behandling i folketinget har jeg stillet et par mindre ændringsforslag, der er vedtaget af folketinget, og som ikke giver anledning til særlige bemærkninger.

Jeg har yderligere i går accepteret et ændringsforslag, der var stillet af venstre og konservative om, at offentlige baller fortsat skal være afgiftspligtige. Det er jo ikke noget stort problem og har ikke på noget tidspunkt for mig været noget stort principspørgsmål. Når jeg har foreslået, at de offentlige baller fremtidig ikke skulle beskattes, skyldes det, at den samlede indtægt til staten af de offentlige baller kun er 150 000 kr. for et år, og at der samtidig skal mobiliseres politi; politimesteren skal i bevægelse, og kontrol skal iværksættes, og vi har haft en masse sager, som har været mere eller mindre tvivlsomme, og i mange tilfælde har vi oven i købet måttet indhente responsum fra kammeradvokaten. Vi har derfor, da det drejer sig om et så forholdsvis ligegyldigt felt, ment at måtte ud af dette. Derfor har jeg foreslået, at de offentlige baller fremtidig ikke skulle betale afgift, men det er altså i visse kredse et betydeligt problem, som vurderes ud fra andre hensyn end de afgiftsmæssige, og da det ikke kan